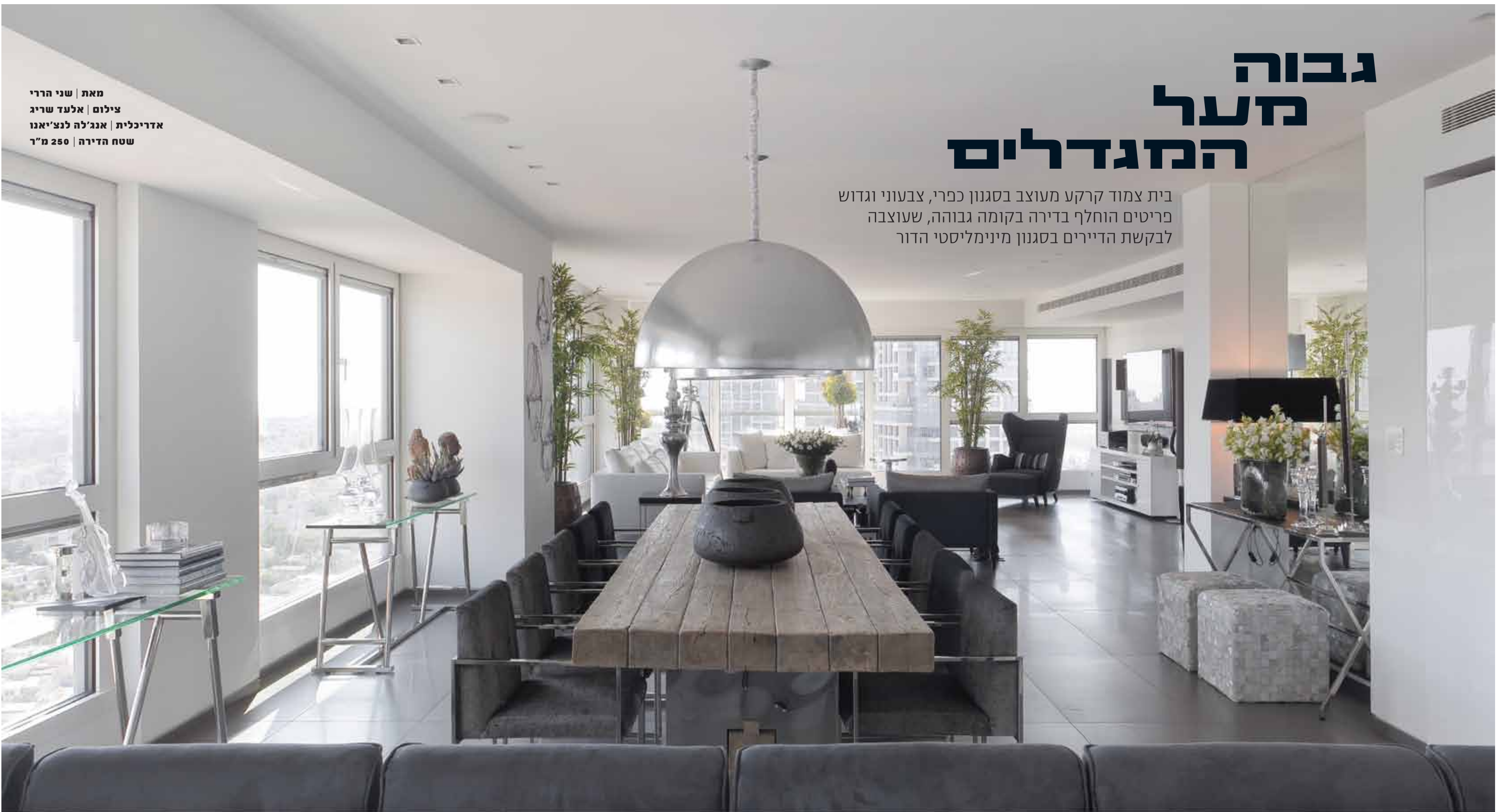

גבוה מעל המגדלים

בית צמוד קרקע מעוצב בסגנון כפרי, צבעוני וגדוש פריטים הוחלף בדירה בקומה גבוהה, שעוצבה לבקשת הדיירים בסגנון מינימליסטי הדור

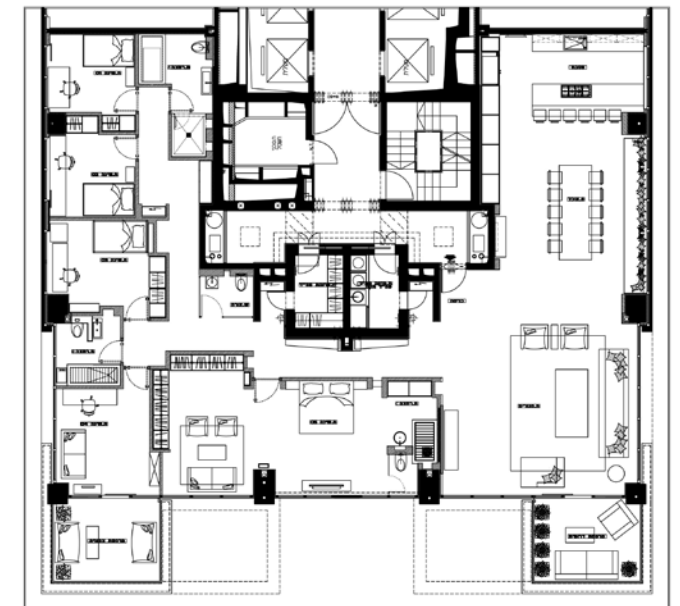
מאת | שני הררי
צילום | אלעד שריג
אדריכלית | אנג'לה לנצ'יאנו
שטח הדירה | 250 מ"ר

לרוב, מעבר לבית חדש מלווה בשינויים לא מעטים, במיוחד כשמדובר בהחלפת סביבת מגורים. השינויים מלווים בקבלת החלטות רבות, בזמן הסתגלות, בקביעת סדרי עדיפויות ובפינוי זמן לתהליך הממושך של הכנת הבית החדש. במקרים רבים הדיירים רואים את המעבר למקום מגורים חדש כנקודת שינוי בחיים, הכוללת בחינה מחדש של סגנון עיצוב מועדף. זה בדיוק מה שהחליטו לעשות בעלי הדירה הגדולה באחד המגדלים היוקרתיים בתל אביב, שאליה עברו לפני כמה חודשים, כשהם מפקידים את מושכות התכנון והעיצוב בידיה של האדריכלית אנג'לה לנצ'יאנו.

המעבר לדירה החדשה והביטחון הגמור של בעלי הבית בטעמה ובכישוריה של המעצבת הביאו אותם לוותר על החפצים שליוו אותם במשך שנים

את לנצי'אנו הכירו בעלי הבית, הורים לשלושה ילדים, בעת רכישת הדירה, בזמן שעיצבה כמה דירות נוספות במגדל. היכרות קצרה עם לנצי'אנו והתרשמות מפרויקטים אחרים וקודמים שלה, בתים פרטיים, דירות, מלונות וחנויות בארץ ובחורל, סיפקו להם מידע רחב שסייע להם לקבל את ההחלטה לשכור אותה כמעצבת. הם נתנו לה חופש פעולה מוחלט הן בחלוקת החלל והן בבחירת החומרים והריהוט, בקיצור, סמכו עליה בעיניים עצומות.

לדירתם החדשה עברו בעלי הבית מבית פרטי מרווח מאוד מחוץ לעיר. הבית היה מעוצב בסגנון כפרי מרוקאי, גדוש פריטים דקורטיביים ואורנמנטליים מסורתיים. המעבר לדירה החדשה והביטחון הגמור מצדם של בעלי הבית בטעמה וכישוריה של לנצי'אנו הביאו אותם לוותר על החפצים שליוו אותם במשך שנים, מלבד כמה תמונות גדולות שעברו איתם לדירה החדשה. הם היו נחושים בדעתם לעשות שינוי קיצוני בסגנון החיים.

בעלי הבית הציגו בפני לנצי'אנו שתי דרישות בסיסיות: חלוקת הדירה לחללים מרווחים וסגנון עיצוב מאופק ומלא הידור. הדירה, הממוקמת בקומה גבוהה, מעל מגדלי מגורים אחרים בסביבה, היא למעשה חיבור של שתי דירות. את החלל הגדול שהתקבל חילקה לנצי'אנו בהתאם לצרכיה של המשפחה. אזור ציבורי, שכולל סלון, פינת אוכל ומטבח, ואזור אישי, ובו סוויטת הורים, שלושה חדרי שינה לילדים ושני חדרים המשמשים לעבודה ולאירוח.

"עיצבתי את הדירה בסגנון מודרני ואלגנטי, בגוונים של אפור, חום ולבן", מספרת לנצי'אנו. "המחשבה על יצירת תחושה של מרחב הנחתה אותי בבחירת חומרים שיעצימו את הנתונים הטבעיים של החלל הגבוה של הדירה". תשומת לב מיוחדת נתנה המעצבת לאביזרים, שתפקידם, לפי דעתה, להעניק תחושה חמימה ונגיעה אישית לחומרים ה"קרים". למשל, בפינת האוכל, על שולחן מסיבי מעץ מלא עם בסיס נירוסטה, מסודרים כדי חומר גדולים בסגנון פרימיטיבי, ועל שולחנות זכוכית מוארכים עם רגלי נירוסטה ניצבים עציצי אבן ופסלים קטנים. בסלון, בין הספות הלבנות-אפורות, פרוש שטיח מרצועות עור שנארג בעבודת יד. המפגשים בין חומרים בעלי אופי שונה, רהיטים ואביזרים מעניקים לחלל אווירה מהודרת וגם ביתית, הרמונית ומלאת עניין.

6

5

תשומת לב מיוחדת
נתנה המעצבת
לאביזרים, שתפקידם,
לפי דעתה, להעניק
תחושה חמימה
ונגיעה אישית

7

8

גודלה של הדירה אפשר ללנצי'אנו להקצות שטח רב ליחידת ההורים ולהופכה למעין סוויטה אינטימית, מרווחת ומפנקת במיוחד. זה חלל אחד גדול, הכולל אזור שינה, חדר ארונות, פינת ישיבה ואזור רחצה, שכולם פונים לנוף המרהיב הנשקף מהחלונות. מאחר שזהו חלל פרטי הרשתה לעצמה לנצי'אנו לתכנן את פינת הרחצה כחלק מהחלל, פתוח כמעט לחלוטין, למעט דלת זכוכית חלבית בחלקה האמצעי. חלונות הזכוכית לאורכו של החדר נמשכים גם בפינת הרחצה, וכך מתאפשר ליושב באמבטיה או בשירותים ליהנות מהנוף. השילוב בין זכוכית שקופה לחלבית מתקיים גם בחדר הרחצה של הילדים, המוקף כולו בקירות ודלת מזכוכית, שבה נחשף פס תחתון שקוף. האפקט המתקבל משקיפות לצד אטימות חלקית, בייחוד בתוספת תאורה, הוא מרהיב.

הזכוכית - בתצורתה החלקה, הנקייה והבהוקת - מופיעה גם במטבח, לכל אורך הקיר. כאן, לעומת דלתות וקירות חדרי הרחצה, נעשה שימוש באריחי זכוכית לקובל לבנים ואטומים לחלוטין, שאינם בולעים אור, אלא מחזירים את האור הרב החדר מהחלונות הגדולים אל החלל הציבורי הפתוח, וגורמים לו להיראות אפילו גדול ואוורירי יותר.

כשהגיעה השעה להט את הדירה היה ברור לנצי'אנו שיש לרכוש רהיטים חדשים, שכן אלו ששימשו את בעלי הבית בביתם הקודם לא יתאימו לסגנון המודרני והנקי של הדירה הנוכחית. "כמעט כל הרהיטים החדשים נרכשו בסיאם", היא נזכרת, "וכך גם מרבית האביזרים המשלימים, שנוספו מאוחר יותר". עם זאת, כמה תמונות שהיו תלויות בבית הישן נתלו גם כאן. מעניין במיוחד סיפורו של ראש הזברה שמצאה לנצי'אנו במחסן ביתם של בני הזוג. "ראש הזברה המפוחלץ שהיה זרוק אצלם במחסן נראה לי פתאום מתאים כתוספת מיוחדת ובלתי שגרתית לדירה". הזברה, שאגב, פוחלצה רק לאחר שמתה מוות טבעי בחווה באפריקה, זכתה למקום של כבוד בסלון, בנישה מיוחדת שתוכננה עבורה. "אנשים נכנסים לדירה ולא יודעים ממה להתפעל קודם", מספרים בעלי הבית "מהגודל, מהנוף, מהדלתות השקופות, מסידור הרהיטים והאביזרים האלגנטי וההרמוני או מהזברה הצופה בשקט מהקיר על הנעשה בסלון ובמטבח". ■